

C_2022463LT.01001403.xml

2022 12 5

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 463/14

2022 m. rugpjūtio 9 d. Tribunalul Argeş (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SC Adient Ltd & Co.Kg / Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti – Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

(Byla C-533/22)

(2022/C 463/19)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Argeş

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: SC Adient Ltd & Co.Kg

Atsakovs: Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti – Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

Prejudiciniai klausimai

1.

Ar Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (1) 44 straipsnio ir Tarybos įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo priemonės (2), 10 ir 11 straipsnių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiama tokia nacionalinio mokesčio administratoriaus praktika, pagal kuri savarankiškas juridinis asmuo, kuris yra rezidentas, kvalifikuojamas kaip subjekto nerezidento nuolatinis padalinys vien dėl to, kad šios dvi bendrovės priklauso tai pačiai grupei?

2.

Ar Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 44 straipsnio ir Tarybos įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo priemonės, 10 ir 11 straipsnių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiama tokia nacionalinio mokesčio administratoriaus praktika, pagal kuri subjekto nerezidento nuolatinis padalinys laikomas esančiu valstybės narės teritorijoje tik paslaugų, kurias juridinis asmuo rezidentas teikia subjektui nerezidentui, atžvilgiu?

3.

Ar Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 44 straipsnio ir Tarybos įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo priemonės, 10 ir 11 straipsnių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiami tokie mokesčio teisės aktai ir tokia nacionalinė mokesčio administratorių praktika, pagal kuri subjekto nerezidento nuolatinis padalinys laikomas esančiu valstybės narės teritorijoje, atsižvelgiant į aplinkybę, kad šis nuolatinis padalinys tik parduoda prekes, bet neteikia paslaugų?

4.

Kai asmuo nerezidentas tam tikros valstybės narės teritorijoje turi juridinio asmens rezidento žmogiškąjį išteklių ir techninių priemonių, kuriais užtikrina prekių, kurias turi tiekti subjektas nerezidentas, apdirbimo paslaugų teikimą, ar Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 192a straipsnio b punkto nuostatos ir įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo priemonės, 11 straipsnis ir 53 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinamos taip, kad minėtos apdirbimo paslaugos, teikiamos naudojant juridinio asmens nerezidento technines priemones ir žmogiškuosius išteklius, yra: i) paslaugos, kurias juridinis asmuo nerezidentas gauna iš juridinio asmens rezidento, naudodamasis pirmiau minėtais žmogiškaisiais ištekliais ir techninėmis priemonėmis, arba, atitinkamais atvejais; ii) paslaugos, kurias pats juridinis asmuo nerezidentas teikia naudodamasis pirmiau minėtais žmogiškaisiais ištekliais ir techninėmis priemonėmis?

5.

Kaip, atsižvelgiant į atsakymą į 4 klausimą, remiantis Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 44 straipsnio ir Tarybos įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo priemonės, 10 ir 11 straipsnių nuostatomis nustatoma paslaugų teikimo vieta?

6.

Atsižvelgiant į Tarybos įgyvendinimo reglamento Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos PVM direktyvos įgyvendinimo nuostatos, 53 straipsnio 2 dalį, ar ji veikiama, susijusi su prekių apdirbimo paslaugomis, kaip antai, prekių pirkimu, inventorizavimu, užsakymų tiekėjams pateikimu, sandėliavimo vietų suteikimu, atsargų valdymu kompiuterinėje sistemoje, klientų užsakymų tvarkymu, adresu nurodymu transporto dokumentuose ir sąskaitose faktūrose, pagalbą vykdant kokybės kontrolę ir t. t. neturėtų būti atsižvelgiama nustatant nuolatinio padalinio buvimą, nes tai yra administracinė pagalbinė veikla, labai reikalinga prekių apdirbimo veiklai?

7.

Ar atsižvelgiant į principus, susijusius su apmokestinimu toje vietoje, kurioje vyksta minėtas vartojimas, siekiant nustatyti apdirbimo paslaugų teikimo vietą svarbu, kad apdirbimo paslaugų gavėjas prekes, gautas atlikus apdirbimą, parduoda (prekių paskirties vieta yra) daugiausia už

Rumunijos ribų, o Rumunijoje parduodamos prekės apmokestinamos PVM, todėl apdirbtos prekės nėra „vartojamos“ Rumunijoje arba, jeigu jos „vartojamos“ Rumunijoje, jos apmokestinamos PVM?

8.

Jei paslaugas gaunančio nuolatinio padalinio techninės priemonės ir žmogiškieji ištekliai galimai yra tie patys kaip ir paslaugų teikėjo, kuriais naudojantis faktiškai teikiamos paslaugos, ar tai yra paslaugų teikimas, kaip jis suprantamas pagal PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktą?

(1) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).

(2) 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011, p. 1).